

В первый день своего успешного Пробуждения он вже отримав предмет обладнання з Фіолевого Кристалу. У тому самому час, його різні характеристики також підвищилися на один рівень.

Можна сказати, що з усієї сторожі бойових класів ніхто не зміг би підвищити свої атрибути до такого високого рівня на першому рівні.

Нинешній Лінь Сіу точно не був би у не вигідному становищі, навіть якщо б бився з двома класами рівня 1 самостійно.

Зрештою, хто може мати приголомшливу силу атаки в 34 очки з рівнем 1?

Навіть прихований клас Берсерк не зміг би зробити це.

"Вже пізно. Пора повертатися".

Дивлячись на небо за вікном, що поступово темніло, Лінь Сіу швидко прибрав безлад у зоні для тренувань і відкрив двері, щоб іти додому.

У залі для тренувань багато людей тримали різну зброю і збуджено обговорювали подробиці попередніх спарингів зі своїми товаришами.

Для цих нових класів усе було новим і цікавим. Були всілякі механіки, такі як скасування анімації навичок. Не було кінця їх дослідженню.

Тут була галаслива атмосфера, і скрізь збиралися маленькі групки людей.

З порівняння, постать Лінь Сіу здавалася досить самотньою.

Коли він вийшов з кутової тренувальної зони, багато людей навколо нього відразу ж спрямували свій погляд на Лінь Сіу.

У цей момент його чоло було злегка вкрите потом. На тілі він не мав жодного обладнання, і він виглядав жалюгідно.

"Ех, хіба для неспеціалізованих класів немає обмеження в обладнанні? Чому він не одягнений в жодне обладнання?"

"Прокляття... Або він не може собі це дозволити, або він не знайшов підходящого варіанту".

"Так, я думаю, що скоріше за все перше".

"Ха-ха, це має сенс".

Люди довкола тихо обговорювали, і час від часу лунав глузливий сміх.

Якби це було в минулому, вони б не наважилися бути такими безцеремонними з результатами Лінь Сіу. Адже ніхто не знав, який клас він може пробудити.

Вони не наважувалися образити його на випадок, якщо він отримає жахливий клас.

Зараз все було інакше. Лінь Сіу був просто неспеціалістом, який не мав ні ідентичності, ні походження. Іншим природно не потрібно було боятися.

Однак Лінь Сіу це абсолютно не турбувало. Він вдав, що нічого не чує, і пішов прямо до виходу.

Після залишення полігона для тренувань гул у вухах миттєво зник.

Лінь Сіу відразу відчув себе бадьорим і підсвідомо прискорив крок.

Однак він зробив лише кілька кроків, як з боку пролунав знайомий голос.

"Брате Сіу, ти щойно закінчив тренування і збираєшся повертатися?"

Почувши голос іншої сторони, Лінь Сіу відразу обернувся, щоб подивитися.

Він побачив молодого чоловіка, який швидко йшов у його напрямку в темному одязі з подвійними лацканами.

В останнього була міцна статура і засмагла шкіра. Він виглядав звичайно, але мав мужній і впевнений темперамент.

"Сяофен! Хіба тебе не призначили на роботу? Чому ти повернувся?" Лінь Сіу здивовано подивився на нього, підняв брови і спитав.

Чен Сяофен був одним з небагатьох друзів, з якими він міг потоваришувати в коледжі Фуууан.

Хоча вони обидва не вчилися в одному класі, вони часто вчилися разом. Оскільки вони жили неподалік, то часто натикалися одне на одного по дорозі до школи і назад.

Минула якийсь час, і вони познайомилися ближче.

"Ха-ха, це досить випадково. Оскільки я пробудив життєвий клас — фармацевт, мене академія призначила до сусідньої фармацевтичної компанії Ha Factory".

"Коли я прийшов, щоб зголоситися на службу після вечері, на фабриці був листоноша, який не був знайомий з дорогою до коледжу Фуууап, тому я допоміг йому з цим дорученням. Хіба я щойно не натрапив на тебе? "

Чен Сяофен помахав коробкою ліків у руці і сказав з посмішкою.

Ясно. Неплохо. По крайній мере, не так далеко от дома. Очень удобно. — Линь Сю похлопал собеседника по плечу, не убирая улыбки с лица. — Если в будущем ты станешь великим фармацевтом, тебе нужно будет позаботиться о своем брате.

— И говорить не стоит. Когда я официально выйду из учеников, я буду готовить тебе все нужные зелья! — похлопав себя по груди, ответил Чэн Сяофэн.

Они понимающе улыбнулись друг другу. Линь Сю как раз собирался попрощаться, когда его перебил внезапный голос.

— Я тут гадал, кто бы это мог быть. Разве это не Линь Сю из класса-двойника?

Позади них раздался незнакомый голос. Оба инстинктивно обернулись и увидели, как из зала вышел Ван Чжуньюнь.

На его лице играла насмешливая улыбка, а само выражение лица было довольно надменным, словно он вообще не воспринимал их всерьез.

— Брат Сю, ты знаком с этим человеком?

Чэн Сяофэн слегка нахмурился. Наглый Ван Чжуньюнь ему не нравился.

— Да обычный подхалим. Не обращай внимания, — взглянув на Ван Чжуньюня, равнодушно ответил Линь Сю.

— Стой, кого ты там назвал подхалимом?!

Изначально Ван Чжуньюнь не планировал портить Линь Сю настроение. В конце концов, тот был всего лишь жабой на суходоле, которая ничего не могла сделать.

Но он никак не ожидал, что Линь Сю все еще осмелится первым провоцировать его при таких обстоятельствах!

То, что его, бесполезного специалиста последних ступеней, осквернил настолько, что даже другие покраснели от стыда!

За тренировочной площадкой, глядя на взбешенного Ван Чжуньюня, Линь Сю не только не испугался, но даже позволил себе неторопливо улыбнуться.

— Естественно, я говорю о тебе. Ты подхалим, но сам этого не осознаешь. Такой, как ты, только позор на всех нас мужиков.

Его голос был спокоен, но в нем слышалось нескрываемое отвращение.

Эти слова потрясли стоявшего рядом Чэн Сяофэна. А вдалеке от них лицо Ван Чжунъюня стало багровым от гнева.

Ван Чжунъюнь чуть не обезумел от злости. Его глаза покраснели, на лбу вздулись вены, а зубы чуть не разлетелись вдребезги!

С самого детства, кроме родителей и старейшин семьи, его никогда так не оскорбляли чужаки!

Глаза его дернулись, а на лице отразилось намерение убить. Сцепив зубы, Ван Чжунъюнь выдавил:

— Ты... кажется, даже не знаешь, как пишется слово «смерть»!

Голос собеседника был перемешан с низким рычанием, словно он был на грани безумия.

Увидев это, Линь Сяофэн тут же дернул Линь Сю за одежду и тихо сказал:

— Брат Сю, давай пока не будем провоцировать Ван Чжунъюня, он ведь...

Выслушав предложение Линь Сяофэна, Линь Сю просто кивнул, но не принял его близко к сердцу.

Вместо этого он подбросил дровишек в огонь.

— Если не веришь, можем подраться!

Закончив говорить, Лин Сю тут же открыл интерфейс системы и отправил Ван Чжунъюню предложение дуэли.

Как и подразумевалось в названии, если приглашенная сторона согласится, ближайшая область превратится в зону дуэли, а все остальные будут выведены из нее.

Два класса, согласившиеся на дуэль, будут ограничены зоной и не смогут выбраться из нее никаким образом. Если один из них погибнет в бою, или если оба договорятся о примирении, зона распадется.

Дуэли — один из способов для классов уладить разногласия. Так не только не пострадают невинные, но и будет обеспечена абсолютная честность.

Обеим сторонам требовалось лишь заплатить по 100 золотых монет — очень удобно.

<http://tl.rulate.ru/book/90250/3966383>